

170,000 Kr. Det er overladt til fremtidige Kommunalbestyrelser, om de ville benytte disse 170,000 Kroner til at afforte tilsvarende Beløb af de Penge, som nu af Kjøbenhavns Kommune anvendes til Kjøbenhavns Skolevæsen. At der nu skulde være særlig Anledning til at give Kjøbenhavns Kommune Midler til at støtte sine Timelærere i Modfætning til, hvad der skal gælde for det øvrige Land, hvor Staten kun støtter de ældre Lærere, det begriber jeg ikke. Men, som sagt, det Mindretal, jeg hører til, har ikke Lod eller Del i denne Sag; det er Flertallets Børn, det har det i sin Pleje og Baretægt, og det maa altsaa gøre ved det Forslag, hvad det vil; vi skulle i øvrigt ikke blande os deri. Den ærede Ordfører saa vel som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgtreds (R. M. Klausen) betonede meget stærkt, at var der nogen Sag, der interesserede Befolkningen, saa var det det foreliggende Forslag om en ny Skolelov. Naar de kom ud omkring i Landet, hørte de fra alle Sider kun det Spørgsmaal: Saa vi en ny Skolelov? Jeg skal ikke bestride Rigtigheden heraf. Jeg hører ogsaa det Spørgsmaal fra mange forskellige Sider, og sikkert er det, at jeg møder ikke en Lærer, undtagen han først spørger: Saa vi en Skolelov? Det er saa selvfølgelig; men jeg har ogsaa lagt Mærke til, at det Spørgsmaal fremsættes af høist forskellige Grunde. Der er ikke saa faa Bønder, der have henvendt sig til mig med det samme Spørgsmaal: Saa vi en ny Skolelov? Men de have føjet til: Hvorledes gaar det med Udgifterne i Fremtiden, og skulle vi berøves den Smule Ret, vi hidtil have haft paa vort Skolevæsens Omraade? Derfor spørge de, og derfor skulle de Herrer ikke tro, at Spørgsmaalet har den samme Oprindelse, den samme Karakter. De spørge af høist forskellige Grunde. Jeg for mit Vedkommende er enig med den ærede Ordfører i den Betragtning, han gjorde gældende i Gaar, nemlig, at naar vi gaa til en ny Skolelov, skal det være en Lov, der har Betydning ikke blot for Lærerne alene. Jeg ønsker for mit Vedkommende, at de maa faa en betydelig bedre Stilling, end de have, og det ville de ogsaa saa efter dette Forslag, hvis det vedtages og bliver til Lov. Men jeg ønsker ogsaa, og i ikke mindre Grad, at den ny Skolelov, der vedtages af Rigsdagen, bliver en Lov, der er til Gavn for Befolkningen, og som indeholder et Fremstridt og ikke en Krænkelse af den Ret, den nu har, ikke en Tilfidsættelse af den Indflydelse, den hidtil har haft og efter min Mening bruger

paa forsvarlig Maade og ikke har misbrugt, og derfor vil min endelige Tilslutning til Lovforslaget afhænge af, hvorledes det kommer til at se ud i sidste Instans, naar det kommer til at foreligge til endelig Vedtagelse, naar der er forhandlet mellem begge Rigsdagens Afdelinger og Regeringen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgtreds syntes, at det var saa overmaade ringe, hvad her blev budt. Jeg synes ogsaa, man kan se for smaat paa dette Forslag, jeg tror, at Lærerne ude i Landet ville erkende, at den Forbedring i deres Løn, som Forslaget yder dem, saaledes som det nu foreligger, er et betydeligt Fremstridt, en betydelig Forbedring i den økonomiske Stilling, som en stor Del af Lærerne nu have, og det forekommer mig ikke, at man gør nogen Rytte med, som det ærede Medlem vilde, at reducere dette Forslag til saa godt som intet, for det er at overdrive. Vil man sammenligne de Lønninger, der ydes efter de nuværende Kapitelstatster, med de Lønninger, der ville blive ydede efter denne Lov, saa ville Lærerne i Landet sikkert erkende, at dette Forslag i Henseende til Spørgsmaalet om Lærernes økonomiske Naar er et betydeligt Fremstridt, og jeg tror ikke, det vil kunne forsvares i dette Øjeblik at gaa videre. Jeg ved jo nok, at man siger som saa: Ja, men for Kommunernes Vedkommende spiller det dog ikke saa stor en Rolle, men jeg beder dog ærede Medlemmer være overbeviste om, at det er gaaet op for Befolkningen, at hvad enten Pengene gaa ud af Kommunekassen eller af Statskassen, er det dog fortrinsvis de samme Statterdere, der komme til at bære Byrderne, og der spørges med lige saa megen Interesse om, hvordan man anvender Statens Midler, som om, hvorledes man anvender Kommunens. Jeg anbefaler, som sagt, at stemme for Forslaget med Flertallets Endringer med Undtagelse af Endringen under Nr. 124, som jeg anbefaler ikke at stemme for, i Haabet om, at det maa lykkes ved Smødeforretningen fra alle Sider at tilvejebringe en Skolelov, der er af Interesse for Stolen og vil være i Stand til at højne den, men som ogsaa er af Interesse for den Befolkning, der skal bære Byrderne derved.

P. Jørgensen: Da jeg ikke ønsker at forlænge Diskussionen nu, idet jeg, ligesom den ærede sidste Taler, tror, at vi saa denne Skolelov at se igen, hvor der saa atter vil være Lejlighed til at tale om Sagen, skal jeg for Øjeblikket frasalbe Ordet.